

tigt kunde sættes i Gang. Det har nemlig tidligere ikke saa sjældent været saaledes, hvad den tidligere Indenrigsminister har klaget over, at naar man stod overfor en stærk, pludselig voksende Arbejdsløshed og søgte at sætte Arbejder i Gang, kunde der, selv om man havde Midlerne dertil, gaa meget lang Tid med Planlæggelse og Forberedelse. Det, det derfor gjaldt om, var i rette Tid at vide: Hvad er teknisk forbedret og tilstrækkelig planlagt til, at det hurtigt kan sættes i Gang? Det viste sig altsaa, at der er offentlige Arbejder til et meget betydeligt samlet Beløb, som er saaledes forberedt, at de kan sættes i Gang meget hurtigt.

Arbejdsudvalget har nøje gennemdrøftet hele Spørgsmaalet og hele Stillingen, og samtidig med nærværende Lovforslag vil der til det høje Tings ærede Medlemmer blive omdelt en Betænkning fra Socialministeriets Arbejdsudvalg, hvori man foruden selve Betænkningen vil finde en omhyggelig Statistik med nøjagtige Tabeller om Stillingen i de enkelte Kommuner med Hensyn til saadanne Arbejder foruden andre betydningsfulde Oplysninger. Arbejdsudvalget er under sit Arbejde i alt væsentligt naaet til Enighed om, hvad der bør gøres, og jeg lægger megen Vægt paa denne Enighed, fordi Arbejdsudvalget er meget alsidigt sammensat. Det bestaar af Departementschef Bilow som Formand, Hovedkasserer i De samvirkende Fagforbund Alfr. Christiansen, Landstingsmand H. Hauch, Direktør Jensen-Sønderup, Pianoportefabrikant Søren Jensen, Husmand Chr. Johansen, Raadmand, Tømrermester Silius Johansen, Næstformand i Arbejdsgiverforeningen Ingeniør Einar Jørgensen, Formand for Arbejdsmandsforbundet Lyngsie, Formand for De samvirkende Fagforbund Carl F. Madsen, Arbejdsdirektør Vater og Raadsformand H. Vedel. I alt væsentligt, siger jeg, er dette Udvalg enedes om en Indstilling, som gaar ud paa, at der vilde kunne naas meget vidt frem i den forestaaende Vinter, hvis der til saadanne offentlige Arbejder blev stillet indtil 3 Mill. Kr. til Raadighed, der skulde kunne bevilges af et lille snævert Udvalg, som hurtigt kunde tage Stilling til Andragender, et lille Udvalg, som skulde bestaa af tre Medlemmer, og som jeg foreslaar sammensat saaledes, at Socialministeren udnævner Formanden, Erhvervsministeren et Medlem og Finansministeren et Medlem — det er jo navnlig af Betydning, at ogsaa Finansministeriet er repræsenteret.

Dette Tilskud paa 3 Mill. Kr. til saa-

danne offentlige Arbejder skulde saa fordeles paa den Maade, at der som Regel ydedes 2 Kr. pr. Arbejdsdag, et Beløb, der dog i visse Tilfælde, særlig naar Materialerne aldeles overvejende var af dansk Oprindelse, kunde stige til 3 Kr., Jeg ser, at man i et Blad nævner, at det kun vilde blive meget faa arbejdsløse, 1 000 arbejdsløse, der paa den Maade kunde beskæftiges. Jeg forstaar ikke, hvorledes man kommer til det Resultat, for hvis 3 Mill. Kr. stilles til Raadighed med 2 Kr. pr. Arbejdsdag, vil man let se, at derved bliver der Midler til 1½ Million Arbejdsdage. Regner vi med, at en arbejdsløs i den kommende Vinter bliver beskæftiget 100 Dage, hvor han ellers vilde gaa arbejdsløs, hvad der vil være en meget betydelig Hjælp for ham, vil De se, at der stilles Midler til Raadighed til 15 000 arbejdsløse beskæftiget hver i 100 Dage. Forudsætningen er naturligvis, at disse 3 Millioner saa ogsaa kommer til fuld Anvendelse, det vil sige, at Kommuner, Statsinstitutioner og halvoffentlige Institutioner iværksætter saa store Arbejder, at de kan udnytte disse 3 Mill. Kr. fuldt ud og faa de 2 Kr., eventuelt i ganske særlige Tilfælde 3 Kr., pr. Arbejdsdag. Men for at det kan ske, indstiller Arbejdsudvalget, at der ydes et Laan paa 8 Mill. Kr. til Iværksættelse af saadanne Arbejder. Meningen er naturligvis, at Kommunerne og Statsinstitutionerne selv skal yde væsentlige Bidrag, men de skal desuden kunne faa et Laan paa i alt 8 Mill. Kr. dertil. — Kun paa eet Punkt har jeg foretaget en Afvigelse fra Arbejdsudvalgets Indstilling; det er med Hensyn til Størrelsen af Tilskuddet pr. Arbejdsdag. Arbejdsudvalget har indstillet 3 Kr. pr. Arbejdsdag, der dog i visse Tilfælde kunde forøges noget, naar Materialerne var af dansk Oprindelse, men jeg har, netop for at strække Hjælpen saa langt ud som muligt, ment, at det vilde være rigtigt at holde sig til 2 Kr. som Regelen, men at man dog i visse Tilfælde kunde gaa op til 3 Kr. Ellers følger jeg Arbejdsudvalgets Indstilling. Dette er kun, mener jeg, et underordnet Punkt, og jeg er naturligvis villig til Forhandling derom.

Saa vil man spørge: Hvorfra skal disse Midler komme? Derom har Socialministeriet naturligvis forhandlet med Finansministeriet, som mener, at der er Sandsynlighed for, at de 3 Millioner uden alt for store Vanskeligheder vil kunne tilvejebringes i indeværende Vinter. Derimod vil Finansministeriet ikke kunne paatage sig noget Ansvar for at skaffe de 8 Millioner, uden at der optages et Statslaan, det vil